TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela. K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kansallisuusasiat Amerikassa

Amerikan kapitalismi on ollut siinä edullisessa asemassa, että se on kyennyt lisäämään työvoimaa suurilla ulkomaalaisilla siirtolaisjoukoilla, jotka monta kertaa ovat joutuneet napisematta alistumaan vaikka minkälaisiin työ- ja palkkasuhteisiin. Kapitalismille on ollut mahdollista tehdä poikkeuksia yleisestä palkkaoloja koskevasta laista ja maksaa siirtolaistyöläisille pienempää palkkaa, kuin mitä nämä työläiset välttämättömästi elääkseen tarvitsisivat. Seurauksena on ollut, että työläiset, jotka tähän maahan ovat tulleet parhaassa miehuuden kukoistuksessa ovat muutamien vuosien raadannan jälkeen näyttäneet luurangoilta ja olleet hautaan kallistumassa.

Ulkomaalaisten siirtolaisjoukkojen keskuudessa elää pitkiä aikoja "vanhan maan" henki, katsomukset ja tavat. Kaikki siirtolaisryhmät pyrkivät kauvan aikaa ja oikeastaan koko elämänsä iän pysyttelemään omien kansallisten näkökantojensa omaksujina, tapojensa noudattajina jne. Siitä seuraa kaikenlaisia kansallisia ristiriitoja. Eri kansallisuudet vain huonosti sulaantuvat toisiinsa ja amerikalaiseen kansaan. Kaikenlaista sulaantumista suuressa määrin estää vielä se, että suurin osa siirtolaisista saa verrattain vähän tilaisuuksia oppia maan kieltä ja siinä suhteessa edessä olevat vaikeudet pysyvät monien maiden siirtolaiskansallisuuksien keskuudessa voittamattomina vuosikymmeniä.

Näitä ristiriitoja käyttää amerikalainen kapitalismi hyväkseen. Ennen aikoina työnteettäjät asettivat eri kansallisuudet kilpailemaan keskenään työmailla. Eri kansallisuudet ryhmitetään omiin osastoihinsa ja erikoisia palkintoja luovutettiin sille ryhmälle, joka "piittasi" toisen. Mentiinpä tässä niin pitkälle, että eri kansallisuuksien ruumiin voimia koeteltiin tappeluttamalla niitä, jotta saataisiin selville kutka olisivat kestävimpiä mainareita, metsänhakkaajia tai rautatien rakentajia, j.n.e. Kansallisuuksien keskuudessa kylvettiin vihaa toisia vastaan ja saatettiin niitä kateellisiksi. Tällä tavalla kapitalismi pyrkii alkuperäisissä muodoissa suoranaisesti hyötymään kansallisista ristiriidoista.

Mutta sen jälkeen me olemme havainneet, että ulkomaalaiset pyritään ryhmittämään yhä enemmän koko joukkona erikoisasemaan amerikalaisiin työläsiin nähden. Koetetaan kasvattaa amerikalaisissa työläisjoukoissa käsitystä, että ulkomaalaiset työläiset ovat pilanneet työolot ja ovat muutenkin vikapäitä kaikkiin niihin yhteiskunnallisiin epäkohtiin mitä maassa vallitsee. Ulkomaalaisten vaino ja jahti kehittyi sitte erikoisen laajaksi viime vuosien aikana erikoisten olosuhteiden vaikutuksesta. Kapitalistit pyrkivät hyväkseen käyttämään väestön isänmaallista mielialaa taivuttaakseen ulkomaalaisia ja yleensä muitakin kovan työn suorituksessa tyytymättömäksi tulleita raatajia. Kapitalistit alkoivat erikoisen pommituksen muka "ulkomaalaisia radikaaleja" vastaan, jotka pilaavat olot ja jotka levittävät punaista oppia j. n. e. Kaikki tämä on meille hyvin tunnettua.

Tästä kapitalismin aatteellisesta käsityksestä johtuu sitte työväenliikkeeseenkin sellainen oppi, että on olemassa erikoista amerikalaista ja erikoista maailman työväenliikettä ja erikoista ajattelutapaa. Kaikenlaiset kapitalistiset puoskarit (Tässä on erikoisesti huomattava gompersialaiset.) vatkaavat kaikenlaisia fraaseja amerikalaisesta ajattelutavasta, erikoisesti amerikalaisesta työväenliikkeestä j. n. e. Tähän yhtyvät myöskin oikeistososialistit. He ovat jokaisessa teoreettisessa kysymyksessä matkassa lainatavaralla. Ja he saavat kiittää porvaristoa siitä, että se valmistaa heille aatteellisia käsityksiä.

Kaikenlaisten taantumuksellisten käsitykset ovat tässä kuten muissakin asioissa perin hassunkuriset. Muuan heidän suomalainen tulkitsijansa selitti hiljattain, että kun tähän asti on laulettu lauluja Vuoksesta niin nyt sen sijaan on alettava laulamaan Mississipistä. On kaksi maata, kaksi kansallisuutta ja kahdenlaista luokkataistelua. Kirjoittaja haamoittelee selittää tämän taistelun yhdistymistä, mutta kun on luopunut asioiden luokkakannalta katselemisesta ja kun ei kerran ymmärrä kapitalistisen järjestelmän yhdenmukaistumista, pääomien kasaantumisen seurauksia, finanssikapitalismin vallan laajentamista ja imperialistisen politiikan kansainvälistä vaikutusta, sanalla sanoen, kun on luopunut kaikesta marxilaisuudesta tai kun sitä voi käsittää, niin seurauksena on kamala kompastuminen. Tämä kompastuminen tapahtuu siinä, että kuin toisen kansallisuuden tavoista ja katsomuksista luovutaan, niin tehdään se toisen kansallisuuden tapojen kunnioittamiseksi. Mistään työväenluokan kansallisista ja kansainvälisistä eduista eivät tämmöiset porvariston aatteissa laahustavat tietysti tiedä mitään.

Työväenluokan luokkataistelun kannalta ei voida puhua mistään erikoisesta kansallisesta työväenliikkeestä eikä kansallisten tapojen pohjalle rakentuvista aatteista. Kapitalistinen riisto yhdistää työläiset luokkana sekä kansallisesti että kansainvälisesti. Ja luokkatietoisten tulee tehdä voitavansa repiäkseen kansalliset ennakkkolulot ja karsinakäsitykset siten toimiakseen samaan suuntaan mihin kapitalistinen kehitys meitä auttamattomasti johtaa. Ja mitä pitemmälle kapitalismin erikoiset nykyaikaiset vaikutukset ulottuvat sitä kiinteämmän kokonaisuuden saavat ne järjestöt, joita luokkatietoinen työväestö itselleen rakentaa ja sitä kiinteämmäksi ja yhdenmukaisemmiksi muodostuvat ne aatteet, joita taisteleva työväenluokka noudattaa.

ERÄITÄ YHTEISKUNNALLISIA UUDISTUSPYRKIMYKSIÄ

Nykyinen koko maailman talouselämän mahdottomuus ja rappio ei ole kiinnittänyt ainoastaan sosialistien, vaan myöskin porvarien huomiota. Jo sodan kestäessä huomasivat jotkut kaukokatseisimmista kapitalisti johtajistakin, mihin ollaan menossa ja koettivat etsiä keinoja asian tilan korjaamiseksi ja tulevaisuuden pelastamiseksi.

Yksi tällaisia porvarillisia uudistuspolitiikkoja, jonka nimellä on eräissä piireissä ollut hyvin lohdullinen kaiku, on saksalainen talousfilosofi Rathenau. Hänen tutkimustensa pääkohdat sisältyvät lyhyesti lauseeseen: talous ei ole enää yksityisasia, vaan yhteiskunnan asia". Tämä lause kuvastaa jo sitä, että hän suo yhteiskunnalle varsin suuren määräämisvallan yhteiseen talouselämään. Hänen oppinsa on valtiokapitalismia, jonka vallitessa yksitlyisetkin kapitalistitkin ovat alistetut yhteiskunnan määräysvallan alaiseksi, ja nauttivat yhteiskunnalta noin kahden, kolmen prosentin palkkiota pääomastaan sen perusteen mukaan, "että inhimillisen työn tuloksen luonnollinen, ei liiaksi tarkan jaon vallitessa pitää tarjota yksityiselle tyydyttävät elinehdot ja yhteiskunnalle vapaan sivistyskehityksen mahdollisuudet."

Tämä voi tuntua jostakin yhteiskunnassa vallitsevaa ankaraa taistelua tuntemattomasta ihanteitten ilmapiirissä kiikkuvasta hyvin kauniilta ja jalolta ajatukselta. Mutta tosiasiassa on se kokonaan yhteiskuntaamme soveltumaton aate. Ja sekin jo osaltaan selittää miksi Rathenaun nimi on parin kolmen vuoden kuluessa jäänyt kokonaan unohduksen valtaan Saksassa ja muuallakin ja hänen nimensä sijaan on tullut toisen hänen maansa kansalaisen nimi, häikäilemätön, sodasta ja rauhasta verisiä rahoja imeneen teollisuuskuninkaan Simonsin nimi. Rathenau tahtoi opettaa ihmiskuntaa ohjaamaan pääomaa kunnian teille, mutta Simons tahtoo näyttää, että ohjaaja onkin pääoma, joka ei tottele ihmiskunnan jaloja viittauksia, vaan johtaa koko ihmiskunnan häpeän ja murhan teille, niinkuin se teki maailman sodassa ja niinkuin se tekee vastakin, jos maailman köyhälistö ei kyllin voimakkaana nouse sitä vastaan ja kokoonnu yhden järkkymättömän lujan ja ehdottoman päättävän yleismaailmallisen liittonsa, internationalensa ympärille.

Mitään välitysmahdollisuutta yhteiskunnallisen työn ja yksityisomistuksessa olevan pääoman sovittamiseksi ei ole. Ne ihanteelliset porvarit ja sosialidemokraatit, jotka sitä kuvittelevat, ovat kuin espanjalainen Don Quirote, joka sangen urhoollisesti, mutta tuloksettomasti taisteli tuulimyllyä vastaan. Sillä ei pidä luullakaan, että yhtiö suostuisi siihen, että yhteiskunta, eduskuntaenemmistönsä avulla vähentäisi yhtiön "palkkion" pääomankäytöstä 62 prosentista sanokaamme vaikka viiteen prosenttiin. Ja jos jokin kapitalisti sellaiseen nimellisesti suostuisi, niin ei se sitä kuitenkaan käytännössä noudattaisi, vaan joillakin "laillisilla" keinoilla kohottaisi sen useihin kymmeniin.

Meille jää siis ainoastaan yksi keino luodaksemme yhteiskunnalliseen tuotantoon järjestyksen, suunnitelmanmukaisuuden ja kykeneväisyyden tyydyttää ihmiskunnan tarpeita ja se on tuotantolaitosten saattaminen yhteiskunnan haltuun ja alistaminen työtätekevien neuvostojen alaisiksi. Tämän välttämättömyyden selvittäminen ja selostaminen on kaikkien niiden tehtävä, jotka tahtovat pelastaa maailman työtekevän väestön ja sen kautta koko ihmiskunnan kulttuurin. Silloin on työväenluokka valtavampi yhteiskunnallisen kehityksen määräjä kuin Rathenaut, Simonsit, Vanderlipit y. m., joiden nimet pian häviävät ihmiskunnan historian taululta.

JÄRJESTÖ VOIMISTUU LÄNNELLÄ

Tacomasta, Wash., ilmotetaan, että sinne t.k. 18 p. **perustettiin S S. Osasto.** Kokouksessa piti alustavan puheen S S. Järjestön organiseeraaja Lauri Brusila.

Tilaisuudessa vallitsi innostunut mieliala ja kuulijoita oli melkoinen määrä.

Lausumme tacomalaiset tervetulleiksi järjestöömme ja samalla toivomme, että innostuksenne ei olisi hetken hurmausta, vaan vakavasta tietoisuudesta johtuvaa, joka kestää uurastelun tuulissa ja tuiskuissa ja vastatuultenkin puhaltaessa.

RAUTATIET HALLITUKSEN RAHASÄKILLÄ

Winslow—Townsend—Wilson rautatieasetusta, joka Wilsonin hallituskauden aikana työnnettiin menemään kongressisa läpi, pidetään yhtenä julkeimmista rautateitten toimeenpanemista suurrosvouksista, mitä Amerikan historia tähän mennessä tuntee. Tässä asetuksessa myönnetään $370,000,000 hallituksen rahastosta rautateitten yksityisten omistajien voittojen maksujen takaukseksi silloin kun rautatiet luovutettiin takaisin yksityisten käsiin. Nämä rautateitten yksityiset omistajat olivat jo aikaisemmin saaneet samalla tavalla $260,000,000, mutta siitä huolimatta ne yhä edelleenkin kieltäytyvät hyväksymästä näitä eriä viimeisiksi maksuiksi. Rautateitten yksityiset omistajat aikovat näet keinolla millä tahansa murskata työläistensä taloudelliset järjestöt ja **maksattaa tämän murskauspuuhan hallituksen varoilla.**

Tähän mennessä ovat rautatiet jo saaneet yleisistä varoista kaikkiaan $1,292,000,000. Sillä aikaa kun valtiolla sodan aikana oli ylin kontrollivalta rautateihin kulutettiin valtion varoja rautateitten yleisiin korjauksiin $750,000,000 ja $350,000,000:n edestä hankittiin hallituksen varoilla rautateille vetureita ja vaunuja. Ja samalla kertaa kun rautatiet luovutettiin takaisin niitten yksityisille omistajille luovutettiin niille rautateitä varten puhdasta rahaa $192,000,000 "käyttörahoiksi". Tällä kertaa nämä täyttymättömät yksityisomistajat kinuavat hallitukselta $631,500,000 erään heille kuuden kuukauden ajalta rautateihin sijottamastaan pääomasta taattuna voitto-osuutena.

Valtioitten välisen kauppakomissionin alakomitean tekemien myönnytyksien mukaan oikeutetaan rautateitten yksityiset omistajat perimään Yhdysvaltain kansalta rahtimaksuina tämän vuoden kuluesa $7,200,000,000. Vastaava summa oli silloin kun rautatiet olivat hallituksen huostassa ja kun kuljetetun rahdin määrä oli 25 prosenttia suurempi kuin nyt vain $5,000,000,000.

Rautateistä on kertynyt niitten omistajille, Wall kadun suurkapitalisteille, ehtymätön tulolähde ja keino, jolla aina lyhyitten väliaikojen kuluessa milloin milläkin syyllä saavat asiaa päästä hallituksen rahastolle. Ja kun se samaan aikaan hankkivat itselleen oikeuden keinotekoisilla verukkeilla kohottaa rahtimaksuja, on rautateistä muodostunut yksi Wall kadun tehokkaimmista välineistä yhteiskunnallisen elämän kuristamisessa, sillä nykyaikaiset rautatiet ovat yhteiskunnallisen elämän kaikkein tärkeimpiä hermokeskuksia.

JUTUN JATKOA

Vanderlip muisti väärin

Kun Washington Vanderlip oli Moskovassa tekemässä konsessionisopimusta niiden karvaisten bolshevikien kanssa, jos niinkuin käyttäisimme porvarilehtien sanontatapaa, puhuessamme Venäjän neuvostotasavallan edustajista, niin hän tuli hieman kehuneeksi tätä maata.

Ja mitäpä pahaa tuossa olisi — rikashan tämä maa on ja hyvä kaikin päin — riistäjille. Sen parhaiten tuntevat ne miljoonat miehet ja naiset, jotka tämän talven ovat olleet vailla työtä ja ruokaa ja aikansa kuluksi ajelleet autoillaan, jonkalainen heillä, Vanderlipin bolshevikeille hökäsemän mukaan, on melkein joka toisella.

Tuon yllättävän lausunnon julki tultua me hieman hymyilimme ja ajattelimme, että onkohan tuo nyt oikein kutinsa pitävää, sillä olimme nähneet täällä Astoriassakin — vaikka tämä muuten on niitä rikkaimpia paikkoja Amerikassa lohikalastuksineen — useimpien kalakapteenienkin tallustelevan asioilleen omilla apostoleillaan.

Mutta, ajattelimme, ehkäpä useilla työläisillä sittenkin on auto, sillä kukapa tietää kuka missäkin autossaistuvista on herra ja mikä työläinen näin rikkaassa maassa, sillä voihan se työläinenkin vyöttää kaulansa kovalla ja istua selkäkenossa ja tupruutella sauhuja sikaaristaan.

Niin, kukapa ne työläiset herroista aina osaa erottaa, koska sitä eivät osaa itse "puhtaaseen kansanvaltaan" luottavat oikeistososialistitkaan, vaikka he kehuvat olevansa spesialisteja sillä alalla aina silloin kun joukkojen kannatus uhkaa luisua pois heidän kuluneitten kantapäittensä alta.

Ihminen, jumala paratkoon, ei voi aina osua oikeaan näissä maallisissa asioissa, ellei hänellä ole numeroita osviittanaan. Numerot tässäkin pulmassa tulivat meille juuri parhaaseen aikaan, niikuin pelastusrengas haaksirikkoiselle myrskyisellä merellä. Tämän renkaan heitti American Automobile Association, ilmottamalla, että vuonna 1920 oli Yhdysvalloissa 9,180,316 registeerattua matkailija- ja kauppa-autoa, joista oli 8,234,490 matkailija-autoja ja 945,826 kauppa-autoa. Samaan aikaan oli 271,230 registeerattua moottoripyörää. Yhteensä noista ajopeleistä tuli hallituksen kassaan lupakirjamaksuina $99,141.097.

Tämän maan väkiluku viimeisen sensuksen mukan oli pyöreissä luvuissa 105 miljoonaa ja autoja oli vain vähän enemmällä kuin yhdeksällä miljoonalla. Osumme oikeaan kun sanomme, että jokaisella riistäjäl tässä maassa on auto, ollen auton omistajain joukossa joku työläinenkin.

Että kyllä se Vanderlip hieman erehtyi.

"Leniniä" vaikea "tavata"

Eräs sveitsiläisen poikalapsen isä tahtoi ristiä lapsensa Leniniksi. Lain avulla kuitenkin estettiin tämä. Sveitsissä on voimassa laki, mikä kieltää lapsille antamasta nimiä, joita on vaikea tavata ja lausua. Tässä tapauksessa selitettiin, että Lenin ei ole ainoastaan epätavallinen nimi Sveitsissä, vaan sitä ei voida hyväksyä senkään tähden, kun "Lenin" saattaisi tuottaa pojalle ikävyyksiä, kun tämä tulee vanhemmaksi.

Lentokyvyn kehittyminen

"Daily Newsin" Pariisin-kirjeenvaihtaja kertoo, että Ranskan kauppalehden "Les Echosin" johtaja Emile Schreiber on lausunut, että muutaman vuoden perästä voidaan lentää n.k. superplaanilla Buenos Airesista Lontooseen 24 tunnissa. Tämä käy mahdolliseksi vain siten, että lentokoneet tulevaisuudessa tulevat kulkemaan harvemmassa ilmakehässä. Ne tulevat kulkemaan niin korkealla, että kuljettajan ja matkustajan täytyy käyttää puristettua ilmaa, jota lentokoneessa tulee olla varattuna erityiseen säiliöön. M. Scheiberin suunnitelmat perustavat kuuluisan lentäjän Casalen suunnitelmiin, joka saavutti 10,000 metrin korkeuden.

Ohuessa ilmakehässä — vakuuttaa M. Schreiber — tulee tulevaisuuden superplaani saavuttamaan 375 mailin (1 maili 1,609 metriä) nopeuden tunnissa. Tässä lentokoneessa tulee olemaan ilmanpitävä sisusta ja tavattoman suuret siivet.

Muhamettilainen sosialistijärjestö

Kairosta ilmoitetaan, että viime keväänä sattuneen englantilaisvastaisen mellakan tuloksena järjestetään siellä sosialistipuoluetta, joka on enkä ensimäinen voimakas järjestö muhamettilaisessa maailmassa. Aikasemmin ei siellä ole ollut mitään säännöllistä työväenuniota, mutta yleislakkojen ja mellakoiden seurauksena on muodostunut työläisten järjestöjä. Siitä pitäen on näitä järjestöjä alettu yhdistää ja liitellä yhteen. Johtajat sanovat Kairossa olevan jo 100,000 jäsentä, samanlainen määrä on Aleksandriassa ja Suezin kanavalla työskenteleviä työläisiä n. 10,000. He väittävät, että 50,000 egyptiläistä työläistä liittyy järjestöihin, jos neuvottelut Englannissa menevät tuloksettomiin. Johtajat uhkaavat tarpeen vaatiessa seisauttaa laivaustyöt Aleksandriassa, Suezin kanavah liikenteen ja lamaannuttaa koko Egyptin taloudellisen elämän.

Puuhiin on ryhdytty sosialististen kirjojen kääntämiseksi Arabian kielelle. Odotetaan, että muutamien viikkojen kuluessa saadaan järjestetyksi sekä taloudellinen että poliittinen liitto. Egyptin sosialistit olivat puolivirallisesti edustettuna äskeisessä Bakun työväen konferenssissa ja heillä on nyt edustajansa Moskovassa. Vuonna 1914 maasta karkotetut egyptiläiset toimivat nyt agitaattoreina kaikkialla. Uuden sosialistisen puolueen odotetaan liittyvän Kolmanteen Internationaleen ja bolshevistiseen suur'islamilaiseen unioon.

Toverittaren kymmenvuotisjulkaisu on valmis. Kiiruhtakaa tilaamaan sitä, ennenkuin loppuvat kesken. Hinta 60 senttiä kappale.

Fort Bragg, Calif.

Kirjeenvaihtajan muistitaulussa tä-nä iltana näkyy olevan: "Uusi ana-kas, kaloja viedään, Suomesta saa-ka, tappoi vaimonsa." Jotta noista pitäisi tulla kyllin pitkä paikkakun-takirjotus yhdellä kertaa. Eikä sä-nä ole muuta kuin kirjottaa ja pa-distaa taulu, että siihen tulee tilaa muille esille tuleville asioille.

Uudesta asukkaasta ei ole sen kummempaa mainitsemista kuin et-tä tovereillemme Aino ja Wm. Ja-voselle syntyi poika t.k. 15 p.

Mr. ja Mrs. Nantanen, Wendlingi-tä, käväsivät Friscossa viime viikol-la vastaanottamassa Mrs. Nantanen-sisarta Aili Happaraista, joka on juuri saapunut Suomesta.

Fort Braggiin myös saapui Suo-mesta nuori mies, Heikki Koski ni-meltään. Hän on täällä Fort Brag-gissä syntynyt ja kahden-vuotiaana mennyt vanhempainsa mukana Suo-meen, missä hän on asunut. Hän tuli maan kansalaisena tähän maa-han. Sanoi pääsyn olevan huonom-laisen Suomesta nykyaikana ja etti se tulee vieläkin huonommaksi tu-levaisuudessa. Työläisillä Suomessa on vaikeanlaiset toimeentulon mah-dollisuudet hänen kertomuksensa mukaan.

Pesolan laiva "Mae Hyman", jota Hiski Jukkola tyyräilee kurssille ve-sien päällä, käväsi Noyon jokisuus-sa ja otti lastiksi Noyon kalamies-yhdistyksen kannuttamia kaloja.

Kun tämän kauntin sheriffi Ralph R. Byrnes, hänen vaimona ja hei-dän seitsen-vuotias poikansa, olivat palaamassa Los Angelesista automo-biilillä, joutuivat he ikävän onnet-tomuuden uhriksi. Lähellä Healds-burgia ajoivat sillalta pois, joten seurauksena oli, että Mrs. Byrnes ja hänen poikansa pahoin loukkaan-tuivat, kun joutuivat sillalta alas po-donneen automobiilin alle. Byrnes itse oli onnellisempi ja ei jäänyt auto alle vaan lensi edemmäksi, loukate-vain olkapäätään. Auto putosi noin kaksitoista jalkaa ja syttyi heti pa-lamaan.

Sivukulkijat auttoivat Byrnesin perhettä, että saatiin Mrs. Byrnes ja poika kuljetettua Healburgin sai-raalaan, missä Mrs. Byrnes kuoli noin keskiyön aikana. Onnettomuus tapahtui t.k. 16 p. kello 7 illalla. Pojankin sanotaan olevan niin pa-hasti loukkaantuneen, että hänen henkiin jäämisestään ei ole toiveita. Suurimpana tekijänä tähän onnetto-muuteen sanotaan olleen liallisen kiireen tien mutkassa. Sama she-riffi, joka onnetonta autoa ohjas-ampui veljensä metsästysreissulla noin neljä vuotta sitten. — SKvr

✣

Entä te fort-braggilaiset — jak-teillä kaikilla on juhlajulkaisu "Toveritar Kymmenvuotias"? Kuinka vain vilkasette ohimennen sen si-sältöä, niin te huomaatte, että jul-kaisu on erittäin arvokas, siis ostu-misen ja lukemisen arvoinen. Ja enemmänkin se on. Voimme aivan vilpittömästi sanoa, että se on yksi parhaimpia muistojulkaisuja mitä Am-erikan suomalaisten sosialistisen lehtiliikkeiden kustannuksella on il-mestynyt. Kysykää tuota julkaisua paikkakunnallanne olevilta Toverit-ja Toverittaren asiamiehiltä, tai jos-ette satu heitä tapaamaan niin lä-hettäkää tilauksenne suoraan Tove-rin konttoriin. Julkaisun hinta on 60 senttiä kappale tässä maassa ja Suomeen tilattuna 75 senttiä. Kiiruhtakaa ennenkuin ne loppuvat kesken!

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Ammattiliike Venäjällä

Venäjän kommunistisen puolueen ja ammattiliikkeen toimeenpanevan komitean erinäiset jäsenet ovat valmistaneet Moskovassa kokoontuvaa kommunistisen puolueen 10:ttä kongressia varten ehdotuksen ammattiliikkeen tehtävistä. Ehdotuksen ovat allekirjoittaneet Lenin, Sinovjev, Tomski, Rudtsutak, Kalinin, Kamenjev Losovski, Petrovski, Artem, Sergejev, Stalin, Schmidt, Miljutin ja Tshiperovitsh.

Teoreettisessa perustelussa ammattiliikkeen tehtävistä köyhälistödiktatuurin vallitessa painostetaan, että nämä tehtävät ovat oikein määritellyt niissä päätöslauselmissa, jotka ovat hyväksytyt aikaisemmissa kongresseissa ja yleisvenäläisissä ammattiliittokongresseissa, ja joissa tunnustetaan, että ammattiliittojen päätehtävä kuuluu taloudellisen järjestelyn alaan. Ammattiliike näyttelee tärkeintä tehtävää kommunismin koululuna, ja vain venäläiset ammattiliitot ovat todellisia kommunistisia koululja, jotka kykenevät herättämään kehittymättömimpiä työläisiä käsittämään kansallisen teollisuuden kohottamisen tarpeellisuutta. Ammattiliikkeen on huolehdittava kaikista työläisten jokapäiväistä elämää koskevista asioista ja elähyttää heitä meidän ohjelmamme aatteilla, niin että he siirtyvät kommunismiin. Ammattiliikkeen nopea yhteenkasvu itse valtiokoneiston kanssa olisi suuri poliittinen erehdys, sillä tämä johtaisi nykyhetkellä siihen, että ammattiliike olisi kykenemätön edistämään näitä tehtäviä.

Kommunistisen puolueen 10:nnen kongressin tehtävänä on nyt määrätyjen ohjesääntöjen mukaan toteuttaa aikaisemmat päätökset käytännössä. Vallankumouksen siirtyessä uuteen kehitysasteeseen on ammattiliike järjestöönsä nähden hyvin heikko, silmälläpitämällä niitä suunnattomia tehtäviä, jotka koituvat taloudellisella rintamalla. Ammattiliikkeen nykyinen tilanne ei kuitenkaan ole arveluttava, päinvastoin on siinä huomattavana laajentumista. Nykyinen tilanne vaatii kuitenkin, että ammattiliitot enemmän välttömästi ottavat osaa tuotannon järjestämiseen, eivätkä vain rajoitu valitsemaan edustajia taloudellisiin järjestöihin, vaan ovat ammatillisina järjestöinä osallisina siinä. Ammattiliitot ovat pysytettävä järjestöinä, joissa eri poliittista ja uskonnollista näkökantaa olevat työläiset voivat työskennellä neuvostovallan hyväksi. Ammattiliikkeen päämenettelytapojen tarkoitus ei saa olla pakkovelvollisuuden tyrkyttämistä, huolimatta että tämä käsityskanta tietysti ei tee tarpeettomaksi proletaarisfa pakotusta erinäisissä tapauksissa, kuten esim. mobilisointiin nähden erinäisillä rintamilla.

Kysymyksessä koskeva puolueen suhdetta ammattiliikkeeseen painostetaan ehdotuksessa, että kommunistisen puolueen kuten tähänkin asti tulee määritellä ne periaatteet, joiden mukaan ammattiliikkeen tulee toimia. Mutta 10:n puoluekongressin on ehdottomasti varoitettava järjestöjään omistamasta itselleen minkäänlaista pienporvarillista isällistä ilmettä ja tarpeettomasti sekaantumasta ammattiliittojen toimintaan. Edelleen sanotaan ehdotuksessa, että kongressin tulee mukautua puolueen keskuskomitean päätökseen, koskeva rautateiden poliittisen osaston lakkauttamista.

Antamalla tunnustus välttämättömyydelle säilyttää määräykset etuoikeuksista määrättyihin teollisuushaaroihin nähden, kun kysymyksessä on tuotteiden kuljetus, huomautetaan ehdotuksessa myöskin toivomuksesta, että määrättyjen työläisryhmien ja näiden järjestöjen olosuhteet asteittaisesti ja varmasti parannetaan, joita täten yleisvenäläinen ammattiyhdistysneuvosto voimistuisi. Edelleen huomautetaan, että teollisuuden järjestely ei ole riittävässä määrässä tunkeutunut ammattiliikkeen työläisten itsetietoon ja on pidettävä tärkeänä tehtävänä saada korjaus tässä suhteessa aikaan. Ehdotuksessa suunnitellaan seuraavia toimenpiteitä:

1) Järjestäytyneiden työläisten taloudellisen kokemuksen johdonmukainen hyväksikäyttö yhteisen taloudellisen suunnitelman toteuttamiseksi. Tämä tulee johtamaan siihen, että liitot mahdollisesti tulevat edustetuiksi erinäisissä taloudellisissa osastoissa, joiden tehtävänä on tutkia ja hyväksi käyttää taloudellisten järjestöjen työtä, ja tämä myötävaikuttaa siihen, että ammattiliitot saavat tehtäväkseen tarkastaa ja aihetta ottaa osaa tasavallan taloudellisten suunnitelmien määrittelyyn.

2) Työn edistyksen tutkiminen.

3) Ohjesääntö taloudellisten osastojen järjestämiseksi.

4) Työvoiman ja teknillisten asian tuntijain käytön ja jakelun tarkastus ja sääntöjen valmistus tarkoituksessa estää työkurin laiminlyöntiä.

Ylempänämainittujen ponsien toteuttaminen johtaa taloudellisten osastojen järjestämiseen, alkaen paikallisista teollisuusjärjestöistä tehtaissa niiden taloudellisten osastojen kolleegiumin järjestämiseen, jonka henkilökoonpanoon kuuluu taloudellisten osastojen ja ammattiliittojen edustajia.

Teollisuuden johto, joka alkaa yksityisissä teollisuuslaitoksissa ja päättyy korkeimmassa taloudellisessa neuvostossa, järjestetään sopimuksen nojalla liittojen ja voimassaolevien taloudellisten järjestöjen välillä. Ehdokkaita ehdottavat teolliset ammattiliitot. Ehdokkailla on puheoikeus konferenssissa. On tarpeellista, että johtavat ammattiliittohenkilöt ovat osallisina kansallistaloudellisen neuvoston korkeimmissa järjestöissä ja niinikään on tarpeellista järjestää ammattiliittojen edustusta kansallistaloudellisen neuvoston paikallisissa ja kansallisissa kongresseissa, niin että aikaansaadaan taloudellisten osastojen ja ammattiliittojen pakollinen edustus. Taloudellisten suunnitelmien ja teollisuusohjelmien valmistuksessa on tarpeellista huolestia yleisvenäläisen ammattiliittoneuvoston, liittohallitusten ja paikallisten ammattiyhdistysneuvostojen osanotosta. Tämä osanotto ei saa rajoittua vain siihen, että valitaan ammattiliittoedustajia asianomaisiin teollisuuskomiteoihin ja taloudellisiin järjestöihin, vaan tulee sen merkitä sitä, että teollisuusohjelmat otetaan käsiteltäviksi ja punnittaviksi ammattiliittokonferensseissa.

Ehdotuksessa huomautetaan edelleen kokonaisesta sarjasta ammattiliikettä koskevista toimenpiteistä työvoiman tarkastuksesta ja jakelusta ja sanotaan, että tämä tarkoittaa yleisvenäläisen ammattiliittoneuvost. ja paikallisten ammattiyhdistysneuvostojen toimialaa. Palkkasäännöstelyyn nähden käy mahdolliseksi toteuttaa yhdenmukaisempaa tuotteiden jakoa samalla kun maksu rahassa on säilytettävä tarkoituksessa ylläpitää työkuria ja kohottaa tuotantomäärää. Tässä tarkoituksessa on tarpeellista aikaansaada tuonti- ja vaihtojärjestelmä ammattiliittojen tuontijärjestöjen yhteydessä ja sopusoinnussa kansallistaloudellisen neuvoston käytännöllisten neuvojen kanssa.

Mitä tulee kysymykseen propagandan tehokkuudesta, huomautetaan ehdotuksessa, että on erinomaisen tärkeätä saada puuttuva tietomäärä taloudellisten suunnitelmien periaatteellisesta taloudellisesta päämäärästä kohotetuksi, ja huomautetaan tarpeellisuudesta järjestää kansallinen toimintakykyinen propagandatoimisto yleisvenäläisen ammattiyhdistysneuvoston johdolla; tätä toimistoa tulee puolueen kaikin keinoin kannattaa.

Ammattiliitoista ja työkurista sekä kurinpitotuomioistuimista annetaan ehdotuksessa erinäisiä tärkeitä huomautuksia.

Päiväjärjestyksessä oleva kysymys ammattiliikkeen uudestarakentamisesta johtaa ammattiliittojen lukumäärän jatkuvaan supistamiseen. Epäsuhde liittojen ja keskuksien lukumäärän välillä on syynä taloudellisten järjestöjen heikkouteen ja estää työläisiä saamasta äänensä kuuluville viimeksimainituissa. Tämän tähden on tarpeellista taloudellisten järjestöjen uusi ryhmitys taloudellista tarvetta vastaavalla tavalla; niinikään on teollisten ammattiyhdistysten uudestamuodostaminen ja uusi ryhmitys tarpeellinen. Tämä on järjestettävä sopimuksen nojalla yleisvenäläisen ammattiliittoneuvoston ja korkeimman taloudellisen neuvoston välillä. On välttämätöntä aikaansaada ankarampi ammattijärjestökuri tekemällä jäsenet ja korkeammat ammattilliset järjestöt edesvastuunalaisiksi. Ja silmälläpitämällä tarvetta lisätä kaupunkiväestön järjestävää ja aatteellista vaikutusta maaseudun työläistätekeviin joukkoihin, käy ehdottomaksi velvollisuudeksi järjestää yhteisiä ammatillisia sihteeristöjä maaseutua ja maaseutukaupunkeja varten, samoinkuin käy tarpeelliseksi järjestää liittoja maatalous- ja metsäteollisuustyöläisiä varten, joita liittoja puolueen ja ammattiliikkeen muuten tulee kaikin voimin kannattaa. Ammattiliikkeen tulee valmistaa käytännöllisiä ja sopivia muotoja maaseudun suurten puolikköyhälistöjoukkojen järjestäytymiseksi.